

Ewangelia Piotra

Tekst odkryty w 1886/87 przez S.Grebauta w grobie mnicha chrześcijańskiego w Akhmim (dawne Peneapolis) w Górnym Egipcie. Rękopis zawiera 33 karty pergaminowe z VII-IX w. Strony 2-10 zidentyfikowano jako Ewangelia Piotra znaną wcześniej tylko ze wzmianek u pisarzy chrześcijańskich: Serapina bpa Antiochii (190-211). Przez długi czas uważana była za natchnioną, tym niemniej nigdy nie włączono jej do kanonu.

I 1 [...] ale nikt z Żydów nie umył rąk: ani Herod, ani nikt spośród Jego sędziów. A gdy nie chcieli umyć, powstał Piłat.

2 I wtedy król Herod nakazał wyprowadzić Pana, mówiąc im: „Co wam kazałem, byście uczynili, uczynicie Mu” .

II 3 Był tam Józef, przyjaciel Piłata i Pana. I widząc, że zamierzają Go ukrzyżować, poszedł do Piłata i prosił o ciało Pana z myślą o pogrzebie

4 I Piłat, posławszy do Heroda prosił go o ciało.

5 I rzekł Herod: "Bracie Piłacie, jeśli by nawet nikt nie poprosił o nie, my sami pogrzebalibyśmy Go, ponieważ rozpocznie się dzień Szabatu, a napisano w Prawie: <>. I wydał Go ludowi w przeddzień Przaśników, ich święta.

III 6 Ci zaś wzięli Pana, popychali Go biegnąc i mówili: „Powlecemy Syna Bożego, gdyż mamy Go w naszej mocy”.

7 I przyoblekli Go w purpurę, i posadzili Go na tronie sądowym, mówiąc: „Sądź sprawiedliwie, królu Izraela”.

8 A ktoś z nich, wzięwszy wieniec z cierni, włożył go na głowę Pana.

9 A jedni z będących tam pluli Mu w twarz, drudzy policzkowali Go, inni jeszcze kłuli Go trzcina, a niektórzy biczowali Go, mówiąc: "Taką czcią uczcijmy Syna Boże

IV 10 I przyprowadzili dwu złoczyńców, i ukrzyżowali pomiędzy nimi Pana. On zaś milczał, jakby nie doznawał żadnego bólu.

11 A gdy podnieśli krzyż, umieścili napis: „Ten jest królem Izraela”.

12 I położywszy szaty przed Nim, podzielili je i rzucili o nie losy.

13 A jeden spośród owych złoczyńców złorzeczył im, mówiąc: „To, co my znosimy, cierpimy za nasze niegodziwości, ale ten, który stał się zbawcą ludzi, cóż wam uczynił złego?”.

14 I oburzywszy się przeciw Niemu, zakazali łamać Mu nogi, aby umarł w cierpieniach.

V 15 Było południe, a ciemność zapadła nad całą Judeę. I zlékli się, i zaniepokoiili, aby słońce nie zaszło, ponieważ jeszcze żył; a stoi napisane dla nich: „Słońce niech nie zachodzi nad tym, na kim wykonano wyrok śmierci”.

16 I jeden z nich powiedział: „Dajcie Mu pić żółci z octem” . I zamieszawszy dali Mu pić.

17 I wypełnili wszystko, i zgromadzili na swe głowy grzechy.

18 Przychodzili liczni z łuczycami, bo myśleli, że już zapadła noc, a niektórzy się wywracali.

18 A Pan zawołał, mówiąc: „Mocy moja, mocy moja, opuściłaś mnie”, i został wzięty [do nieba].

20 I w tej samej chwili rozdarła się na dwoje zasłona świątyni jerozolimskiej.

VI 21 Wtedy wyrwali gwoździe z rąk Pana i złożyli Go na ziemi. A cała ziemia zadrżała i powstał wielki strach.

22 Wtedy zabłyśło słońce — była to godzina dziewiąta.

23 Ucieszyli się Żydzi i oddali Józefowi Jego ciało, aby je pogrzebał, ponieważ wiedział, jak wiele dobrego uczynił był On.

24 On wzięwszy Pana obmył Go, owinał w prześcieradło i złożył do własnego grobu, zwanego ogrodem Józefa.

VII 25 Wtedy Żydzi: starsi i kapłani widząc, jak wielką szkodę uczynili samym sobie, poczęli bić się w piersi i wołać: „Biada naszym grzechom. Zbliża się bowiem sąd i koniec Jerozolimy”.

26 A ja wraz z moimi towarzyszami byliśmy pogrążeni w smutku i ukrywaliśmy się zranieni na duchu: oni bowiem poszukiwali nas jako złoczyńców i jako tych, którzy mieli spalić świątynię.

27 Z powodu tego wszystkiego zaczęliśmy pościć i usiedliśmy pogrążeni w smutku i płacząc dniem i nocą, aż do soboty.

VIII 28 Zgromadzili się razem uczeni w Piśmie, faryzeusze i starsi, gdy usłyszeli, że cały lud szmerze i bije się w piersi, mówiąc: „Patrząc, jak bardzo On musiał być sprawiedliwy, jeśli w chwili Jego śmierci działały się tak wielkie cuda!”.

29 Złękli się starsi i przyszli do Piłata, prosząc go tymi słowami:

30 „Daj nam żołnierzy, aby strzegli Jego grobu przez trzy dni, by nie przyszli Jego uczniowie i nie ukryli Go: lud myślałby wtedy, że powstał z martwych, i uczyniłby nam zło”.

31 I Piłat dał im centuriona Petroniusza i żołnierzy, aby strzegli grobu. A wraz z nimi udali się do grobu starsi i uczeni.

32 Centurion, żołnierze i wszyscy tam będący, przytoczywszy wielki kamień, przyłożyli go do wejścia grobu

33 i przyłożyli siedem pieczęci. A rozbiwszy namiot rozpoczęli straż.

IX 34 Wcześniej, gdy świtał dzień sobotni, przybył tłum z Jerozolimy i okolicy, aby zobaczyć opieczętowany grób.

35 Ale w nocy, gdy świtał dzień Pański [niedziela], a grobu strzegły straże kolejno po dwóch, odezwał się wielki głos w niebie,

36 i ujrzeli, jak otwarło się niebo i dwu mężów zstąpiło stamtąd odzianych wielkim blaskiem i zbliżyło się do grobu,

37 a ów kamień, który zamykał wejście, stoczywszy się sam odsunął się na bok, grób się otworzył i obydwaj młodzieńcy weszli doń.

X 38 Gdy więc owi żołnierze ujrzeli to, obudzili centuriona i starszych — oni bowiem tam byli pełniąc straż,

38 i gdy opowiedzieli im to, co ujrzeli, zobaczyli znowu trzech mężów wychodzących z grobu: dwu podtrzymywało jednego, krzyż im towarzyszył,

40 a głowy dwu sięgały aż do nieba, podczas gdy głowa tego, który był przez nich prowadzony, przewyższała niebios.

41 I usłyszeli głos z nieba mówiący: „Czy zwiastowałeś tym, którzy śpią?”

42 I dała się słyszeć odpowiedź z krzyża: „Tak”.

XI 43 Postanowili więc razem udać się i zawiadomić o tym Piłata.

44 Gdy tak rozważali, ujrzeli znowu, jak niebo otwarło się i jakiś człowiek zstąpił z nieba i wszedł do grobu.

45 Gdy to ujrzeli ci, którzy byli z centurionem, jeszcze w nocy pośpieszyli do Piłata, pozostawiając grób, którego byli strzegli, i opowiedzieli wszystko, co ujrzeli, a mówili w wielkim lęku: „Prawdziwie, ten był Synem Bożym”.

46 W odpowiedzi powiedział Piłat: „Ja jestem czysty od krwi Syna Bożego. Wyście tego chcieli”.

47 Potem przyszli do niego wszyscy, prosili go i błagali, aby nakazał centurionowi i żołnierzom, aby nikomu nie mówili o tym, co widzieli.

48 „Dość nam — mówią — że popełniliśmy największy grzech wobec Boga, abyśmy mieli jeszcze wpaść w ręce tłumu Żydów i zostać ukamienowani”.

49 Nakazał więc Piłat centurionowi i żołnierzom, aby nic nie mówili.

XII 50 W dniu Pańskim [w niedzielę] o świcie Maria Magdalena, uczennica Pana, która z lęku przed Żydami, płonąca gniewem, nie uczyniła przy grobie Pana tego, co zwykły czynić niewiasty względem drogich sobie zmarłych,

51 wzięwszy z sobą przyjaciółki udała się do grobu, gdzie został złożony.

52 I lękały się, by ich nie ujrzeli Żydzi, i mówiły: „Jeśli w tym dniu, w którym został On ukrzyżowany, nie mogliśmy płakać ani zawodzić bijąc się w piersi, to uczynimy to przynajmniej teraz, przy Jego grobie.”

53 Któż jednak odwali nam kamień leżący przy wejściu do grobu, abyśmy mogły wejść i usiąść przy Nim i dokonać tego, co jest obowiązkiem uczynić.

54 Kamień był bowiem wielki i lękamy się, by nas ktoś nie zobaczył. A jeśli nie będziemy mogły, to przynajmniej złożymy przy wejściu to, co przyniosłyśmy na Jego pamiątkę; będziemy płakały i biły się w piersi, aż dojdziemy do naszego domu”.

XIII 55 I przyszedłszy znalazły grób otwarty. I gdy podeszły, zajrzały doń i ujrzały tam jakiegoś młodzieńca siedzącego pośrodku grobu. Był on piękny i przyodziany w jasno błyszczącą szatę. On rzekł do nich:

56 „Po co przyszłyście? Kogo szukacie? Czy może tego, który został ukrzyżowany? Zmartwychwstał i odszedł, a jeśli nie wierzycie, to zajrzyjcie i patrzcie na miejsce, gdzie spoczywał: nie masz Go, zmartwychwstał bowiem i odszedł tam, skąd został posłany”.

57 Wtedy przerażone niewiasty uciekły.

XIV 58 Był to ostatni dzień Przaśników i liczni [ludzie] szli wracając do swych domów, bo święto się już skończyło.

59 My jednak, dwunastu uczniów Pana, płakaliśmy i byliśmy w utrapieniu, i każdy z nas był pogrążony w smutku z powodu tego, co się było przydarzyło, i powracaliśmy do siebie.

60 A ja, Szymon Piotr, i Andrzej, mój brat, wzięwszy sieci zstępowaliśmy ku morzu. Był z nami Lewi, syn Alfeusza, którego Pan [...].

scanned by [legaba](#)

Zobacz także te strony:

[Miłość heretycznoseksualna](#)

(Publikacja: 11-07-2002 Ostatnia zmiana: 16-08-2006)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1039) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1039>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora.

Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl